

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2104

гр. Варна , 14.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ в закрито заседание на
четирнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
Ивелина Д. Чавдарова

като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно частно
гражданско дело № 20213100501244 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на Глава XXI-ва от ГПК.

Образувано е по частна жалба на ХР. Й. ХР. от гр. Варна, подадена чрез процесуален представител, срещу Определение № 262317/25.02.2021 год. по гр. дело № 7329/2019 год. по описа на РС-Варна, постановено в производство по чл. 248 ГПК, с което е отхвърлена молбата на настоящия частен жалбоподател по чл. 248 ГПК за изменение на Решение № 261317/19.11.2020 год. постановено по гр. дело № 7329/2019 год. на РС-Варна в частта му за разносните и за осъждане на съделителя Д. Н. Ч. да заплати на ХР. Й. ХР. разноски за производството за първата фаза на делбата в размер на 1800 лева, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

В жалбата са наведени оплаквания, че определението в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно. Навежда, че след като страната, която е оспорвала в производството по делба размера на дяловете на съделителите, следва да поеме и разносните за адвокатско възнаграждение на страната, която успешно е защитила в производството качеството си на съделител и размера на своя дял. В случая ответникът по иска за делба Д. Н. Ч. е оспорил качеството съсобственик на ищеца ХР. Й. ХР., възражението му е счетено от първоинстанционния съд за неоснователно и имотът е допуснат до делба, поради което и Ч. следва да понесе отговорността за разносните за адвокатско възнаграждение, сторени от съделителя Х.Х.. Позовава се и на съдебна практика в този смисъл.

В писмен отговор ответникът по жалбата Д. Н. Ч., чрез процесуален представител, я оспорва, счита, че е недопустима, тъй като липсва представен списък на разносните по чл. 80 ГПК. В евентуалност счита жалбата за неоснователна. Навежда, че отговорността за разносните в делбеното производство се урежда от нормата на чл. 355 ГПК, съгласно която разноски в делбения процес в хипотезата на чл. 78 ГПК се дължат само по присъединените искове. В първата фаза това са исковете относно преюдициални спрямо иска за делба правоотношения (исковете по чл. 42 ЗН; по чл. 30 ЗН; по чл. 23, ал. 1 и 2 СК; по чл. 12, ал. 1 ЗН и др.), а във втората фаза на делбата – облигационните искове между съделителите за уреждане на сметки по повод на съсобствените имоти. В случая нито една от горните

хипотези не е налице, поради което и разноски на жалбоподателя за първата фаза на делбата не се следват. Поради изложеното счита определението в обжалваната част за правилно, а частната жалба – за неоснователна и настоява да се остави без уважение.

Частната жалба е подадена в срок, срещу обжалваем акт, от страна с правен интерес от обжалване на определението и е процесуално допустима. Доводите на ответника по жалбата, че същата е недопустима, тъй като липсвал списък на разноските по чл. 80 ГПК са неоснователни. Наличието на списък на разноските е условие за допустимост на молбата по чл. 248 ГПК за изменение на решението в частта му за разноските, а не и за допустимостта на подадената частна жалба против определението, постановено в производство по чл. 248 ГПК.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Производството по гр. дело № 7329/2019 год. по описа на РС-Варна е било образувано по предявен от ХР. Й. ХР. против Д. Н. Ч. и Н. ХР. Д. иск за делба на недвижим имот, находящ се в град Варна, при твърдения за възникване на съсобствеността – договор за продажба, скл. с нот. акт 88/2013 год. на ВнН.

С писмения си отговор, подаден в срока по чл. 131 ГПК, ответникът Д. Н. Ч. е оспорил иска за делба с възражения, че ищецът Х.Х. не се легитимира като съсобственик на 9 / 10 ид. части от имота въз основа на договора за покупко-продажба по нот. акт № 88/2013 год. на ВнН, тъй като не е платил никаква част от уговорената продажна цена, поради което и „сключеният договор за продажба накърнява добрите нрави и е нищожен в частта си, в която лицето, което не плаща никаква част от цената, придобива собственост.“

С решение от 25.02.2020 год. по гр. дело № 7329/2019 год. на РС-Варна, имотът е допуснат до делба между тримата съделители; възражението на ответника по иска Д. Н. Ч. е счетено за неоснователно. В първата фаза на производството, в с. з. на 30.01.2020 год., ищецът Х.Х. е представил „молба (списък на разноските)“ – л. 83 от първоинстанционното дело. Първоинстанционното решение по допускането на делбата не е обжалвано и е влязло в сила. Във втората фаза е проведено едно съдебно заседание, в което е изслушана съдебно-техническа експертиза относно стойността на имота и реалната му поделяемост. Представена е и „молба (списък на разноски)“ – л. 120 от делото на РС-Варна. С влязло в сила решение № 261317/19.11.2020г. по гр. дело № 7329/2019 год. по описа на РС-Варна, делбата е извършена по способа, установен в чл. 348 ГПК и имотът е изнесен на публична продан.

С решението по извършването на делбата, съдът се е произнесъл и по отговорността на страните за разноски, като сторените само от съделителя Х.Х. разноски във връзка с ликвидирането на съсобствеността, са разпределени между съделителите образно квотите им в съсобствеността при приложението на чл. 355, изр. първо ГПК.

С молба от 10.12.2020 год., подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, ХР. Й. ХР. е поискал да се измени решение № 261317/19.11.2020г. в частта му за разноските, като в тежест на съделителя Д.Ч. се възложат сторените от Х. разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в първата фаза на делбата в размер на 1800 лева и 500 лева – заплатено адвокатско възнаграждение за втората фаза.

Ответникът по тази молба – Д.Ч., е подал отговор, с който е изразил становище за неоснователност на молбата.

С обжалваното сега определение, РС-Варна е приел, че молбата е неоснователна. Изложил е съображения, че правилата на чл. 78 ГПК за отговорността за разноските по делото, в делбеното производство са приложими само относно съединените в делбата искове, както и при обжалване на решенията пред по-горна инстанция. В случая

присъединени иски по смисъла чл. 355, изр. второ ГПК, няма – нито в първата, нито във втората фаза на делбата, поради което и е отхвърлил молбата на Х..

Определението в обжалваната част, с която е отхвърлено искането на Х.Х. за изменение на решението № 261317/19.11.2020г. по гр. дело № 7329/2019 год. по описа на РС-Варна, в частта за разноските и за осъждането на Д.Ч. да му заплати сумата от 1800 лева – разноски за производството във фазата по допускането на делбата, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат, е правилно.

Съгласно чл. 355 ГПК страните заплащат разноски съобразно стойността на дяловете им. По присъединените иски в делбеното производство разноските се определят по чл. 78 ГПК. Под иски цитираната норма има предвид именно предявени иски, по които съдът се произнася с нарочен диспозитив – такива са исковите по чл. 42 ЗН; по чл. 30 ЗН; по чл. 23, ал. 1 и 2 СК; по чл. 12, ал. 1 ЗН, декларативни претенции по чл. 26 ЗЗД за нищожност на сделки. Заявените в първата фаза под процесуалната форма на преюдициални спрямо иска за делба възражения оспорвания и претенции, не съставляват присъединени иски в делбеното производство по смисъла на чл. 355 ГПК. Изключение прави само претенцията по чл. 30 ЗН за възстановяване на накърнена с безвъзмезден акт запазена част, по която претенция макар и да е заявена под формата на преюдициално спрямо иска за делба възражение, съдът дължи произнасяне с нарочен диспозитив, каквато хипотеза в случая не е налице.

В случая в първата фаза присъединени иски по смисъла на чл. 355, изр. второ ГПК няма предявявани.

Поради изложеното разноски в полза на съделителя Х.Х. за заплатено адвокатско възнаграждение за производството по допускането на делбата не се следват.

В обобщение обжалваното определение е правилно, а частната жалба против него - неоснователна и същата следва да се остави без уважение.

Цитираната от жалбоподателя съдебна практика е неприложима в настоящия случай, доколкото същата касае приложимостта на чл. 78 ГПК в делбените производства при пренасяне на делото пред по-горен съд.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на ХР. Й. ХР. от гр. Варна, подадена чрез процесуален представител, срещу Определение № 262317/25.02.2021 год. по гр. дело № 7329/2019 год. по описа на РС-Варна, постановено в производство по чл. 248 ГПК, с което е отхвърлена молбата му по чл. 248 ГПК за изменение на Решение № 261317/19.11.2020 год. постановено по гр. дело № 7329/2019 год. на РС-Варна в частта му за разноските и за осъждане на съделителя Д. Н. Ч. от гр. Търговище да заплати на ХР. Й. ХР. от гр. Варна разноски за производството за първата фаза на делбата в размер на 1800 лева, съставляващи

заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС на РБ при условията на чл. 280, ал. 1 ГПК в едноседмичен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____